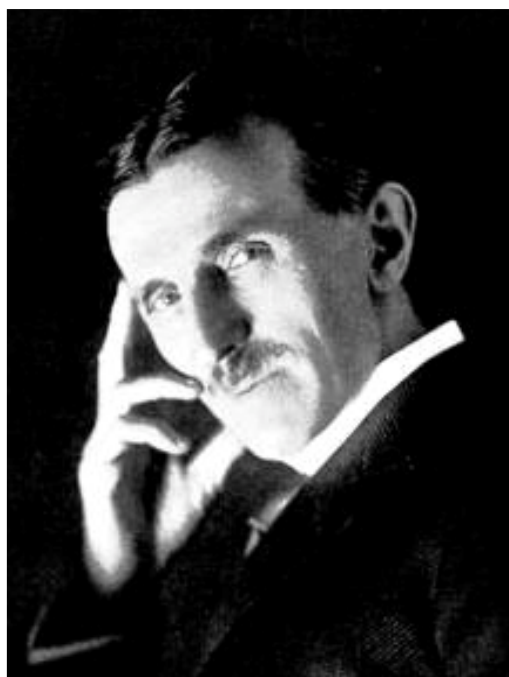


Minden idők legnagyobb hackere 1. (Facebook bejegyzések)

Az informatikában a hacker kifejezés olyan nagy tudású szakembert jelent, aki képes a számítástechnikai rendszerekbe és hálózatokba betörni úgynevezett vírus- vagy kémprogramok, illetve speciális elektronikai eszközök használatával, és ezekből információt szerezni, megosztani, és felhasználni egyéni vagy közösségi célok elérése érdekében.

A hackerok a szaktudásukat már-már művészi szintre emelik, és lehetetlennek látszó dolgokat képesek megvalósítani egy-egy olyan eszközzel, aminek látszólag teljesen más az eredeti rendeltetése, illetve képesek építeni ilyeneket egyszerű, hagyományos alkatrészek felhasználásával.

De ez a fajta beállítottság nem korlátozódik csupán a számítástechnikára, a szoftver- vagy hardver hacker kultúrára.



Vannak olyanok, akik a hacker mentalitást más területen gyakorolják, ez lehet például tágabb értelemben az elektronika vagy az információáramlás, de valójában ezzel a viselkedési formával találkozhatunk a tudományok vagy a művészet legmagasabb szintjein is. A számítástechnikai hackerok elismerik ezeket a rokonlelkeket, és őket is ugyanúgy "hackereknek" hívják mint magukat, sőt egyesek azt vallják, hogy a hacker természet valójában független attól, hogy mit is hackel az illető.

A lényeg, hogy valaki olyan eredményt érjen el, ami még más szakemberek számára is csaknem lehetetlennek vagy gyökeresen újnak tűnik, illetve más nézőpontot hoz létre az adott területen belül vagy azon kívül is. Ilyen értelemben a tudomány legkiválóbb művelői is hackereknek számíthatnak, hiszen új információkat szereznek a Természet vagy más megközelítésben a jelenlegi zárt környezetünk, a holografikus virtuális valóságunk, vagyis a Mátrix működéséről. A környezetünk és saját magunk mélyebb megismerése pedig mindig hatással van a gondolkodásunkra, vagyis tágabb értelemben a világnézetünkre és a filozófiánkra is.

Nekünk mint gondolkodó emberi lényeknek a legfontosabb megválaszolandó kérdéseink már a korai időktől fogva az volt, hogy kik is vagyunk valójában, honnan származunk, hogyan működik a testünk és a szellemünk, és hogyan működik maga az a környezet, amelyben élünk, és amelyet Természetnek hívunk. Ezekre a kérdéseinkre csak rendkívül szerteágazó kutatómunka árán kaphatunk válaszokat, és ráadásul csak akkor, ha valaki nem csak egyetlen területet vizsgál az élete során, hanem olyan sokat, amennyit csak lehetséges.

Az elért eredményei miatt a történelem folyamán a legkiválóbb ilyen kutató Nikola Tesla volt, aki már kora gyerekkorától fogva gyökeresen új dolgokat figyelt és fedezett fel először a szűkebb környezetében, később pedig a Földünkön, illetve az egész Mindenségben. Olyan módszereket, elveket, alkatrészeket, eszközöket és berendezéseket fedezett fel és épített átlagos nyersanyagokból, amelyekkel az amúgy zárt világunkat mintegy felnyitotta, és megfejtette tényleges működését. Ily módon valósággal meghackelte az érzékszerveinkkel és a műszereinkkel észlelhető fizikai világunkat, és olyan új információkat szerzett és osztott meg róla, amelyek gyökeresen megváltoztatják a korábbi világnézetünket, és új lehetőségek és célok elérését teszik lehetővé. Az elkövetkező részekben azokról a legjelentősebb felfedezéseiről lesz szó, amelyek ismeretében méltán nevezhetjük őt az eddig valaha élt legnagyobb hackernek.

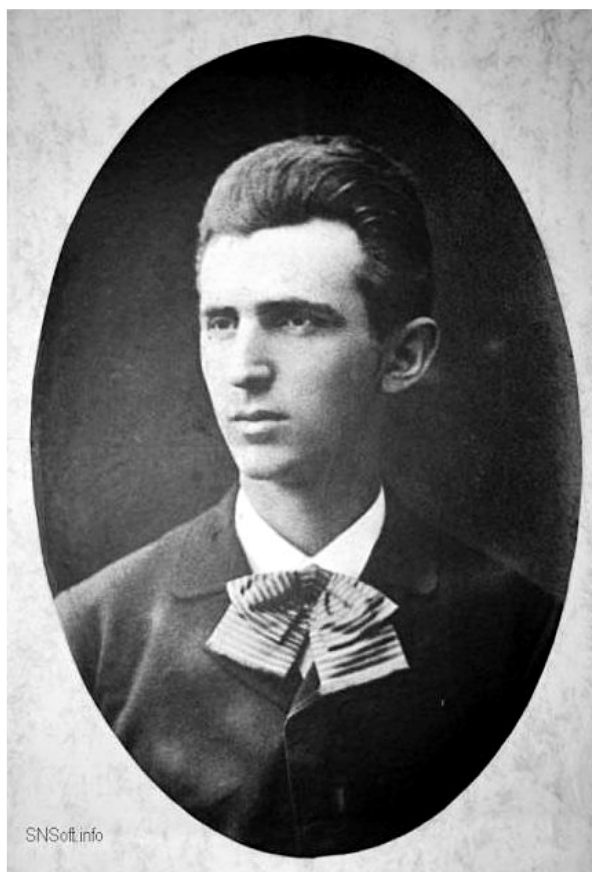
Minden idők legnagyobb hackere 2. (Az elme irányítása)

Nikola Tesla első nagy felfedezését még gyerekkorában tette, amikor fotografikus memóriájának segítségével felismerte, hogy az emberi gondolkodás és általában a cselekvés is külső, legtöbbször tudatalatti ingerekkel, úgy-nevezett szubliminális üzenetekkel van irányítva:

„Észrevettem ugyanis, hogy akárhányszor egy tárgy képe megjelent a szemeim előtt, láttam valamit, ami emlékeztetett rá. Az első alkalommal azt gondoltam, hogy ez pusztán csak véletlen, de hamar meggyőződtem róla, hogy mégsem az volt.

A kép megjelenését mindig megelőzte egy tudatosan vagy tudat alatt felfogott vizuális inger vagy látvány. Fokozatosan nőtt bennem a vágy, hogy kitaláljam, mi okozza a képek megjelenését, és ennek a vágnak a kielégítése hamarosan elsőrendű fontosságúvá vált számomra.

A következő megfigyelésem az volt, hogy pontosan úgy, ahogy valaminek a látványa következtében képek jelentek meg előttem, az eszembe jutott gondolatok is hasonlóképpen voltak sugalmazva számomra.



Tántoríthatatlan elszántsággal megkísértem behatárolni azokat a képeket, amelyek a gondolatokat kiváltották, és az eredeti vizuális inger megkeresése hamarosan a második legfontosabb dolog lett a számomra.

Az akaratom automatikussá, gépiessé vált, mint ahogy valójában az is volt, és az évek folyamán az állandó, csaknem tudat alatti keresés eredményeképpen megszereztem azt a képességet, hogy mindig, szinte azonnal meg tudtam találni azt a vizuális ingert, ami később az adott gondolatot kiváltotta. De ez még nem minden. Nem sokkal korábban tudatosult bennem, hogy minden mozdulatom hasonlóképpen váltódik ki, és így évről-évre, keresés, megfigyelés és folyamatos ellenőrzés által, minden gondolatommal és cselekedetemmel bizonyítottam, és a legnagyobb megelégedésemre bizonyítom ezt ma is, hogy én egy olyan mozgásra képes robot vagyok, aki csupán az érzékszerveket érő külső hatásokra válaszolva gondolkozik, cselekszik és mozog. Az egész életem során csak egy vagy két olyan esetre emlékszem, amikor nem tudtam azonosítani azt a hatást, aminek következtében egy mozdulat, egy gondolat vagy akár egy álom is létrejött.”

Nikola Tesla: Az emberi energia növelésének problémája, *The Century Illustrated Monthly Magazine*, 1900. június.

Az emberi elme irányítottságának már gyerekkorban történő felismerésének köszönhető, hogy valójában Nikola Tesla azzá a rendkívüli tudóssá és feltalálóvá vált, akinek a munkásságra nemcsak a második ipari forradalom, hanem a mai technikai civilizációnk is alapszik:

„...Mindannyian húsból lévő gépezetek vagyunk, de úgy alakult, hogy én sokkal érzékenyebb vagyok a többieknél, ezért olyan hatásokat is tudok érzékelni, amelyekre ők közömbösek, ráadásul nemcsak felfogni tudom ezeket a hatásokat, hanem értelmezni is. Én egyszerűen csak egy precízebb automata vagyok, mint a többiek.”

John J. O'Neill: a Tékozló zseni (*Prodigal Genius, The life of Nikola Tesla*), 1944.

Természetesen ez egyben azt is jelenti, hogy a bennünket érő ingerek nem véletlenszerűek, hanem személyre szabottan kódolva vannak a környezetünkben. Vagyis a környezetünk mesterségesen, számunkra észrevehetetlenül folyamatosan meg van rendezve. Ez természetesen feltételezi egy mindentudó, mindenható, mindenhol jelenlévő intelligencia létezését, amit egyesek Istennel, mások egy mesterséges környezettel, a holografikus Univerzummal, vagy egyszerűen egy interaktív programmal, a népszerű filmből ismert Mátrix-al azonosítanak. Ha tudjuk, hogyan lehet irányítani az elménket, akkor mindenki tetszése szerint képes önmaga programozni saját magát bizonyos képességek fejlesztése vagy célok elérése érdekében például az otthoni környezetünkbe elhelyezett célirányos üzenetek, azaz képek, ábrák vagy akár hangok segítségével. Vagyis Teslát követve bárki képes lehet a tudatos szellemi fejlődés útjára lépni, és meggyorsítani a saját fejlődését.

Minden idők legnagyobb hackere 3. (Az anyag felépítése)

„Annak a ténynek a bemutatása, hogy egy rezgő gázoszlop szilárd anyagokra jellemző tulajdonságokat mutathat, nagyban megváltoztathatja a gondolkodók nézeteit. Ha viszonylag kisfrekvenciával és feszültséggel demonstrálni lehetett ezt a tulajdonságot, akkor el lehet képzelni, hogyan viselkedhet egy gáznemű közeg a csillagközi térben, ahol hihetetlen gyorsasággal váltakozó óriási elektromos feszültségek hatnak rá. Egy ilyen rezgő elektromos mező magyarázatot adhat arra, hogyan alakulhat ki a szilárd anyag a rendkívül ritka légnemű éterből, és hogyan terjedhetnek a transzverzális és mindenféle hullámok ebben a teret mindenhol kitöltő gázszerű közegben.”

Nikola Tesla: Kísérletek nagyfeszültségű nagyfrekvenciás áramokkal, London, 1892.



„Már régen felismerte, hogy minden érzékelhető anyag egy elemi, elsődleges, felfoghatatlanul ritka, minden teret kitöltő anyagból, az akashából, vagyis a fényszerű éterből származik, amire az életadó prána, azaz a teremtőerő hat, egy soha véget nem érő körforgásban létrehozva minden dolgot és jelenséget.

Az elemi anyag óriási sebességű, végtelenül kisméretű örvénylésekbe kezdve durva anyaggá válik. Ha azonban az erő megszűnik, a mozgás lelassul, és az anyag visszaalakulva elemi közeggé eltűnik.”

Nikola Tesla: A legnagyobb emberi teljesítmény, New York American 1930. július 06.

„Egy elfogadott elmélet szerint minden létező atom pusztán egy forgómozgás által válik ki a teret mindenhol kitöltő finom szerkezetű folyadékból úgy, mint ahogy egy örvény keletkezik a tó vizében. E folyadékot mozgásba hozva, az éter durva anyaggá válik. Megállítva ezt a mozgást, az anyag eredeti állapotába fog ismét visszaalakulni. Úgy tűnik tehát, hogy az ember képes energiát nyerni ebből a közegből, és megfelelő hatással elindíthatja, vagy megállíthatja az éter örvénylését, és ezzel az anyag keletkezését, illetve eltűnését idézheti elő. Parancsszóra, csaknem erőfeszítés nélkül régi világokat tűntethet el, és újakat teremthet a helyükre. Megváltoztathatja a bolygó méretét(!), szabályozhatja az évszakokat, módosíthatja a Naptól való távolságát(!), tetszőleges pályára állíthatja a keringését, akár az Univerzum középpontján keresztül is. Bolygókat ütköztethet össze, és napokat, csillagokat hozhat létre, valamint fényt és hőt. Életet teremthet egészen a legkisebb formákig.”

Nikola Tesla: Mr. Tesla látomása, New York Times, 1908. április 21.

„A kísérleteimben szétbomlasztottam atomokat egy olyan nagyfeszültségű vákuumcsővel, amit még 1896-ban fejlesztettem ki, és amit egyben az egyik legjobb találmányomnak is tartok. Ezt négytől egészen tizennyolcmillió voltos feszültséggel működtettem. Legújabban pedig egy ötvenmillió voltos feszültségű berendezést terveztem, ami számtalan óriási jelentőségű tudományos eredményt szolgáltathat majd.

De visszatérve az atomenergiához, a kísérleti megfigyeléseim azt mutatták, hogy a szétbontás folyamata nem járt olyan energiafelszabadulással, amit a jelenlegi elméletekből várni lehetne.”

Nikola Tesla: A vezeték nélküli energia forradalmasítani fogja a világot, 1934. július.

„A relativisták szerint a tér a vele járó tulajdonsága vagy az égitestek jelenléte miatt hajlamos meggörbülni. Esetleg valóságnak elfogadva ezt az irreális elképzelést, az még így is ellentmondásos marad. Minden hatással együtt jár ugyanis egy ugyanolyan ellenhatás, és ez utóbbinak az eredménye pont az ellenkezője az elsőnek. Feltéve, hogy a testek hatással vannak a körülöttük lévő térre, és meggörbítik azt, az én egyszerű észjárásom számára úgy tűnik, hogy a meggörbített térnek is vissza kell hatnia a testekre, és egy ellenkező hatást létrehozva, ki kell egyenesítenie a görbületet. Mivel a hatás és az ellenhatás egyidejűleg lépnek fel, ezért a tér feltételezett görbülete teljesen lehetetlen. De ha még létezne is, akkor sem magyarázná a testek megfigyelt mozgásait. Csak egy erőter jelenléte magyarázza ezeket, és ennek feltételezése nélkülözi a tér görbületét. Ebben a témában minden szakirodalom haszontalan, és feledésre van ítélve. Ugyanez érvényes az összes olyan próbálkozásra is, ami az Univerzum működését akarja megmagyarázni az éter létezésének és a jelenségben játszott nélkülözhetetlen szerepének a felismerése nélkül.”

Nikola Tesla: Nikola Tesla előzetes sajtónyilatkozata, 1937. július 10.

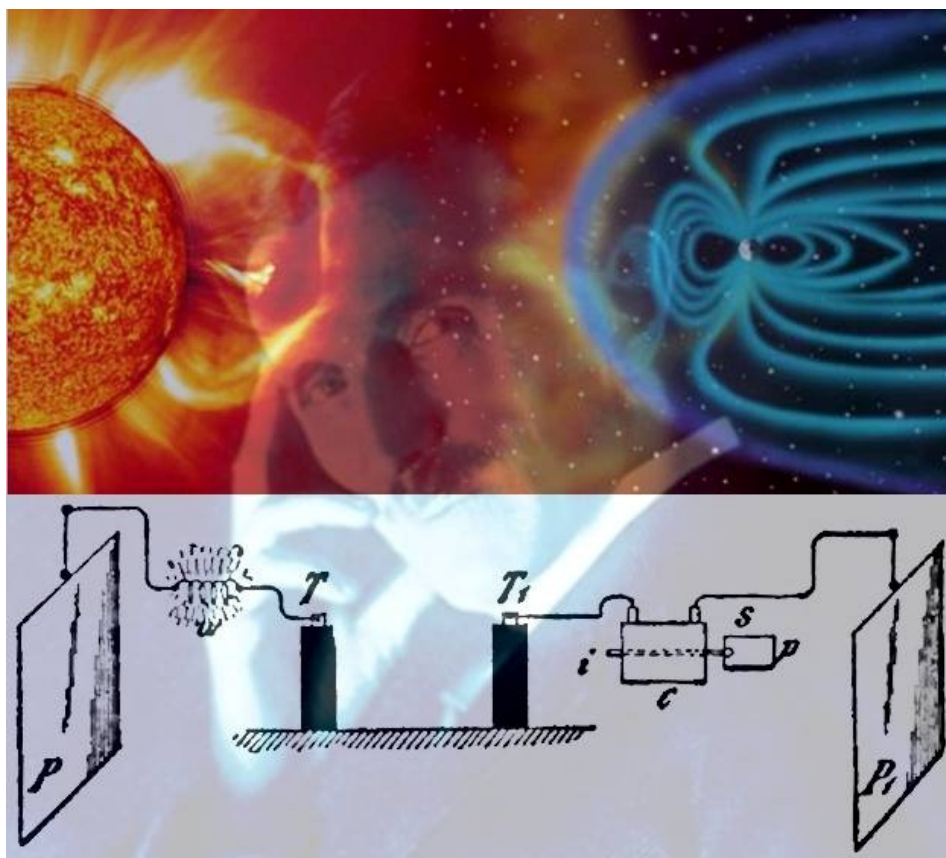
Minden idők legnagyobb hackere 4. (Szimulált energiaátvitel a Mátrixban)

„Eddig főként a változó elektrosztatikus erő által egy szigetelő közegben, mint például a levegőben létrehozott jelenségeket mutattam be. Amikor egy ilyen erő egy mérhető kiterjedésű vezető anyagú testre hat, akkor abban vagy a felszínén az elektromosság elmozdulását hozza létre, és elektromos áramokat idéz elő, amik aztán további más jelenségeket hoznak létre, melyekből néhányat rögtön igyekszek is bemutatni. Ezeknek a másodlagos elektromos hatásoknak a bemutatásakor, főként azoknak fogom a hasznát venni, amelyek előállíthatók visszatérő ág nélkül, remélve, hogy érdekelni fogja önöket ezeknek a jelenségeknek a többé-kevésbé újszerű tulajdonsága.

„Meglepő volt rájönni arra, hogy az áram akkor is képes folyni, ha az áramkör meg van szakítva. És még megdöbbentőbb volt megtapasztalni azt, hogy egy szakadt áramkörben bizonyos esetekben könnyebb áramot létrehozni, mint egy zártban.”

Nikola Tesla: A fény és más nagyfrekvenciás jelenségek c. előadása 1893 februárjában a philadelphiai Franklin Intézetben, majd 1893 márciusában a St. Louis-ban megrendezett Nemzeti Elektromos Fénytani Társulatnál.

A Természetben a Nikola Tesla által felfedezett egyvezetékes, vagyis vezeték nélküli energiaátvitellel működnek a legkisebb elemi részecskék és atomok éppúgy mint a csillagpont kapcsolatban lévő óriási naprendszerek, sőt még az élőlények idegrendszere is:



„Abban a pillanatban, amint megpillantottam a villanykörtéket felragyogni az ”én” vezeték nélküli elektromosságomtól, rájöttem, hogy mindezt nem én okoztam. Megéreztem, hogy valaki vagy valami más vezet ide a Niagara vízeséstől a kongresszusi teremhez, és azt is, hogy az a törvény, amit ”feltaláltam”, valójában mindig is létezett. Én csupán az a csatorna voltam, aki meg volt áldva azzal az ihlettel, ami lehetővé tette, hogy megfogalmazzam és elmagyarázzam ezt az emberiség számára.”

„A második felfedezésem a legnagyobb jelentőségű természeti alaptörvény. Mivel több mint fél tucat nyelven, hosszasan kerestem a tudományos feljegyzésekben a nélkül, hogy a legcsekélyebb előzményét is találtam volna, ezért magamat tekintem eme alaptörvény eredeti felfedezőjének, amit a következő állítással lehet kifejezni:

Nincs más energia az anyagban, csak az, amit a környezetéből befogad.

A 79. születésnapomon adtam egy rövid tájékoztatást erről, de azóta az értelme és jelentősége világosabbá vált számomra. Szigorú következetességgel alkalmaztam molekulákra, atomokra ugyanúgy, mint a nagykiterjedésű égitestekre, és minden anyagra az Univerzumban, létezésük minden fázisára, a kialakulásuktól kezdve a végső szétesésükig. Tökéletesen meggyőződve arról, hogy az anyagban lévő minden energia a környezetéből származik, teljesen természetes volt a számomra, hogy amikor 1896-ban a radioaktivitást felfedezték, én nyomban elkezdtem keresni azokat a külső természeti erőket, amik előidéztek. A radioaktivitás észlelése biztos jele volt ezen külső sugarak létezésének. Előzetesen vezeték nélküli áramköröket felhasználva megvizsgáltam különböző földi jeleket, de ezek, illetve bármely más földi eredetű közül egy sem hozhat létre egy állandóan fennálló hatást, ennél fogva arra a következtetésre jutottam, hogy a működtető sugarak kozmikus eredetűek. Ezt a tényt 1897-ben a Röntgen sugarak és sugárzások című írásomban a New York-i Electrical Review-ban tettem közzé. Mindemellett azon okból, hogy a radioaktivitást a világ nagyon távoli részein is ugyanolyan jól megfigyelték, nyilvánvalóvá vált, hogy a sugaraknak minden irányból záporozniuk kell a Földre.

A Kozmoszban minden égitest közül a mi Napunk tűnt a legvalószínűbbnek ahhoz, hogy nyomra vezessen az eredetüket, illetve a jellegzetességeiket illetően. Mielőtt az elektron-elmélet létrejött volna, már kimutattam, hogy a radioaktív sugarak tovább nem bontható elsődleges anyagi részecskékből állnak, és az első megválaszolható kérdés az volt, hogy vajon a Nap fel van-e töltve arra a megfelelő nagyságú feszültségre, ami képes lehet létrehozni ezeket a megfigyelt jelenségeket.

Ennek a megválaszolása egy olyan hosszadalmas kutatást igényelt, ami abban a felfedezésemben érte el a csúcspontját, miszerint a Nap feszültsége 216 milliárd volt nagyságú, valamint hogy minden ilyen nagyméretű és izzó égitest kibocsát kozmikus sugarakat. A Nap további kutatása és egyes nóva megfigyelések által ez meggyőzően bizonyítást nyert, és ezt tagadni olyan lenne, mint tagadni a Nap fényét és melegét. Ennek ellenére akad még néhány olyan kételkedő, aki a kozmikus sugarak mibenlétét inkább a mély űr rejtélyének tartja. Én azonban biztos vagyok benne, hogy ez nem felel meg a valóságnak, mivel nem létezhet más olyan jellegű térség, ahol egy ilyen folyamat lezajlódhat ebben vagy bármely másik általunk nem ismert világegyetemben.”

Nikola Tesla előzetes sajtónyilatkozata, 1937 július 10.

Minden idők legnagyobb hackere 5. (Test és lélek, az ember mint távirányítós gépezet)

A második rész felidézése után, Tesla megfigyeléseivel könnyen megérthetjük a test és a lélek kapcsolatát, mivel az utóbbi kívülről, mintegy távirányítással kapcsolódik a testhez, mint szkafterhez, és így természetesnek tudjuk elfogadni azt a mesterséges környezetet, amelyben élünk.

„Az embernek mint gépezetnek a működése tökéletesen ismertté vált. Mégis, csak kevesen képesek közülünk elmagyarázni ezt a működést, elsősorban külső okok miatt. A működés megértéséhez alapvető azoknak a tényeknek az ismerete, amelyeket átfogó gondolkozással és kísérleti megfigyelésekkel értem el, és ezek a következők:



1. Az emberi lény egy olyan önműködő robot, amelyet teljesen a külső hatások irányítanak. Bár látszólag akaratlagosan és előre meghatározott módon cselekszik, valójában azonban cselekedeteit nem belső, hanem külső hatások irányítják, hasonlóan ahhoz a tutajhoz, amelyet a tenger hullámai sodornak.

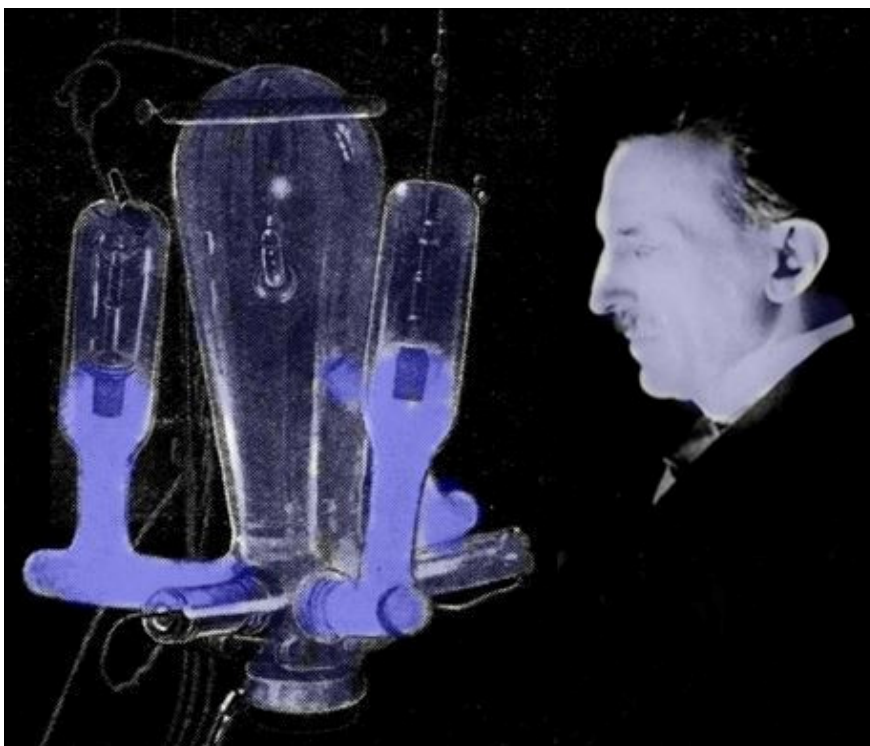
2. Nincs emlékezőképesség vagy bármilyen efféle képesség, mellyel az elmúlt hatásokat fel lehet idézni. Amit mi memóriának hiszünk, az nem más, mint az ismétlődő ingerekre adott növekvő érzékenység.

3. Nem igaz az, amit Descartes gondolt az emberi agyról, az agy nem egy tároló szerkezet. Nincs állandósult feljegyzés az agyban, nincs tárolt tudás. A tudás olyasvalami, mint egy visszhang, amit először elő kell idézni, hogy aztán megjelenjen.”

Nikola Tesla: Hogyan alakítják sorsunkat a kozmikus erők, New York American 1915. február 7.

Minden idők legnagyobb hackere 6. (Anyagátalakítás)

„Gyakorlati szempontból a legjelentősebb felfedezésem egy újfajta (vákuum)cső és a működtetésére szolgáló készülék.”



Emlékeztetve más rádiócsövekkel folytatott kísérletekre Tesla azt mondta, hogy a munkáját teljes siker koronázta, és egy olyan rádiócsövet állított elő, amit nehéz lesz továbbfejleszteni a jövőben: „Tökéletesen egyszerű, nem használódik el, és bármilyen feszültségen működik, emellett nagy, akár még 100 millió voltos feszültséget is képes előállítani.” Alkalmas a nagy áramok vezetésére, és ésszerű határokon belül bármekkora energiaátalakításra, továbbá lehetővé teszi ennek az egyszerű szabályozását is:

„Bízom abban, hogy ez a felfedezés, mielőst ismertté válik, más típusú rádiócsöveket helyettesítve általánosan használatba kerül majd, és még álmodni sem mert lehetőségek megvalósítását teszi lehetővé.

Többek között előállítható majd vele bármekkora mennyiségben egy olcsó, rádiumot helyettesítő anyag, és általánosságban véve jóval hatásosabb lesz az atomhasításban és az anyagátalakításban is. Ez a rádiócső azonban nem fog új utat nyitni az atomi vagy szubatomi részecskék energetikai célú hasznosításához.

Magát a rádiumot is annyira olcsóvá fogja tenni – tette hozzá dr. Tesla –, hogy kilója 2 dollárba fog kerülni.”

Tesla neheztelését fejezte ki bizonyos újságokra, amiért azok a tegnapi ebédnél tartott tájékoztatóról úgy nyilatkoztak, hogy ott ő állítólag ismertette volna az atomhasító vákuumcső teljes leírását. Ezzel kapcsolatosan elmondta, hogy az információ közreadását illetően igen nagy összegű pénzügyi kötelezettséget vállalt. Hogy mely cégnek, arról nem szólt, de megerősítette a működőképességét:

„Nem pusztán kísérletről van szó – jelentette ki –, megépítettem, bemutattam és használtam is. Már csak kis idő kell ahhoz, hogy a világ is láthassa.”

Nikola Tesla: Üzenetek más bolygókra való küldését látja előre dr. Tesla, New York Times, July 11, 1937.

Képmontázs: Nikola Tesla egy higany íves egyenirányító csővel. Képek: A vezeték nélküli energia forradalmasítani fogja a világot és Nikola Tesla a vezeték nélküli lámpájával.